

Aar end i Fjor, hvor denne Udgift var kalkuleret til 175,000 Kr. Disse Beregninger er anstillede paa Grundlag af de 152 Embeder, som Regeringsforslaget indeholdt, og det Antal er bibeholdt efter Ændringsforslagene, og derfor vil Udgifterne sikkert ikke komme til at variere ret meget, hvis man anstillede en mere nøjagtig Beregning. Den samlede aarlige Udgift til Lønninger til Retsemedsmændene, som Lovforslaget vil medføre, er 158,000 Kr., og hele Udgiften til Lønninger er 871,000 Kr. Den Kontorholdsgodtgørelse, som vil blive Følgen af en Gennemførelse af dette Lovforslag, er selvfølgelig meget vanskelig at beregne. Der er i Lovforslaget regnet med 820,000 Kr. aarlig, hvilket giver 5,400 Kr. pr. Embede, medens man nu beregner 5,300 Kr. Mange Embeder vil faa mindre Kontorholdsudgifter, end de nu har, der er saa til Gengæld nogle, som vil faa større, men det er meget vanskelig at sige, hvorledes det vil stille sig; Forøgelsen af Kontorholdsgodtgørelsen er kalkuleret til 120,000 Kr. Saa er der beregnet en forøget Udgift til Statspolitiet paa omtrent 300,000 Kr., nemlig en Forøgelse med omtrent 100 nye Betjente, hvorved Statspolitiets Styrke vil naa op til omtrent 150.

Det er klart, at Lovforslaget har maattet optage Udgifter, som hidrører fra den nye Anklagemyndighed. Til Lønninger, Medhjælp og Kontorhold til Anklagemyndigheden er der beregnet 105,000 Kr., til Honorar for den offentlige Anklager var der i Fjor beregnet 35,000 Kr., det samme er beregnet i Aar, og for disse to Poster kommer der altsaa en Merudgift paa 170,000 Kr. Det er, som sagt, vanskelig at sige, om dette vil slaa til, men jeg tror ikke, at den Forøgelse, der her muligvis kan blive Tale om, vil spille nogen betydelig Rolle. Udgifterne til offentlig Forsvarer, til Retshjælp for ubemidlede, til Udgifter ved Nævninger og til Vidnegodtgørelse er omtrent ens med det i Fjor foreslaaede, til Nævninger bliver Udgiften dog noget større, idet Udvalget ved et Ændringsforslag foreslaar, at Godtgørelsen til Nævninger forhøjes fra 3 til 4 Kr. om Dagen, idet man har ment, at 3 Kr. er for uanstændig en Betaling at yde til Nævninger. Man har dog ikke ment at kunne gaa højere end til at yde dem 4 Kr. Dette foreslaar Flertallet, og det tiltrædes subsidiært af Mindretallet. Herved vil de aarlige Udgifter naturligvis blive forøget med ca. $\frac{1}{3}$ af de 100,000 Kr., der er be-

regnede til Nævninger, saa at Beløbet vil blive 133,000 Kr.

Angaaende Kommunernes Udgifter har Udvalget ikke haft nogen paalidelig Oversigt. Man antager dog, at de i alt væsentligt ikke vil forhøjes, og der er dem, som mener, at de vil blive mindre, idet der maaske ved Statspolitiets Oprettelse kan spares noget af det kommunale Politie eller i hvert Fald undgaas at oprette nye Politibetjentposter paa Steder, hvor det ellers vilde have været nødvendigt.

Udgifterne for de private lader sig naturligvis ogsaa meget vanskelig paa-pege. I Udvalget i Fjor søgte vi ved Hjælp af Statistisk Bureau at faa en Oversigt over, hvor meget Forøgelsen i Retsafgifterne kunde antages at betyde for Befolkningen; Statistisk Bureau kom til det Resultat, at det maatte antages at blive omtrent 170,000 Kr., og den samme Beregning er gjort i Aar. Man paaregner, at Forøgelsen af Retsgebyrerne vil give en forøget Indtægt for Statskassen af omtrent 170,000 Kr., som altsaa Befolkningen belastes med. Man mener ogsaa, at Retsreformen skulde paaføre Befolkningen større Udgifter til Sagførerhjælp, men det tror jeg nu ikke. Jeg tror, at det vil vise sig, at den Simplificering af hele Retsplejen, som foretages, naar Loven træder i Kraft, vil bevirke, at Befolkningens Udgifter i væsentlig Grad vil være de samme som nu. I sin Betænkning siger Mindretallet, at Flertallets Beregning af Udgiftsforøgelsen sikkert vil vise sig for lav, men det holder neppe Stik. Mindretallet mener, at man maa gøre sig fortlørlig med, at dette Lovforslag vil medføre en forøget Udgift for Statskassen af omtrent $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. aarlig mere, end Loven af 1909 vilde koste. Dette vil nu neppe blive Tilfældet, men selv om man skulde give $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. mere for at faa dette Lovforslag gennemført i Stedet for Loven af 1909, maa det huskes, at vi herfor faar de to store utvivlsomme Goder, nemlig Anklageprincippet og Retsplejens Adskillelse fra Forvaltningen, gamle demokratiske Krav, som nu endelig vil kunne gennemføres. Hvis man kan faa det for den nævnte Udgiftsforøgelse — jeg tror nu slet ikke, denne Forøgelse vil komme — synes jeg, det er billigt. Det er et Fremskridt, som slet ikke er dyrt betalt, men om hvilket man maa sige, at man havde ventet, at det havde kostet mere. Derfor mener jeg, at Regeringen — og jeg tør maaske ogsaa sige: Udvalget — har haft